

คดีหมายเลขดำที่๑๙๑๔.../๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่/๒๕.....

สำนักงานศาลปกครองกลาง

วันที่...๓๐...เดือน.....สิงหาคม.....พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง

บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ที่ ๑ผู้ฟ้องคดี

บริษัท ซีพีเอ็น วิลเลจ จำกัด ที่ ๒

บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ผู้ถูกฟ้องคดี

หนังสือถึง..... นายวันไชย เยี่ยมสมณะ และ/หรือนายคมสัน เหมพานิช
และ/หรือนายชลวัชร โรจนประพาฬผู้รับมอบอำนาจจากผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

ด้วยคดีนี้ ศาลได้มีคำสั่ง.....เกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ลงวันที่
๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๒.....รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำสั่งที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้

ทั้งนี้ ศาลมีคำสั่งรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๒

ฉะนั้น จึงแจ้งมาเพื่อทราบ

อนึ่ง ศาลมีคำสั่งให้ถือว่าวัน เวลา ที่ส่งคำสั่งศาลทางโทรสารเป็นวัน เวลา
ที่ได้รับทราบคำสั่งศาลแล้ว

(นายประหยัด ทองใบ)

พนักงานคดีปกครองชำนาญการ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการสำนักงานศาลปกครองกลาง

สำนักงานศาลปกครองกลาง

๑๒๐ ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่

กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐

โทรศัพท์ ๐ - ๒๑๔๑ - ๑๑๑๑ ต่อ ๑๐๒๒๐ - ๑, ๑๐๒๒๓, ๑๑๒๑๓

โทรศัพท์สายด่วน "๑๓๕๕"

ผู้รับ..... นายวันไชย เยี่ยมสมณะ และ/หรือนายคมสัน เข็มพานิช และ/หรือนายชลวัชร โรจนประพาห.....
อยู่ที่..... บริษัท แอล เอส ฮอไรซัน จำกัด เลขที่ ๙๓/๑ อาคารจีพีเอฟ วิทยุ ทาวเวอร์ เอ ชั้น ๑๔.....
ถนน..... วิทยุ..... ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง..... กุมพินี.....
อำเภอ/เขต..... ปทุมวัน..... จังหวัด..... กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐..... โทรสาร..... ๐๒-๖๒๓-๓๒๕๐.....

หมายเหตุ

ข้อ ๑ คำสั่งศาลไม่รับคำขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาไว้พิจารณา ให้เป็นที่สุด คู่กรณีไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้

ข้อ ๒ คำสั่งศาลยกคำขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา ให้เป็นที่สุด คู่กรณีไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้

ข้อ ๓ ผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาต่อศาลปกครองสูงสุด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งหรือทราบคำสั่งศาล

การยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวให้ยื่นต่อศาลปกครองกลาง โดยจะไปยื่นที่ศาลหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้

ข้อ ๔ คำสั่งของศาลไม่รับหรือยกคำขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาไม่กระทบกับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ซึ่งศาลจะได้ทำการพิจารณาพิพากษาตามกฎหมายและระเบียบต่อไป

อำนาจ

○ คำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราว
ก่อนการพิพากษา

(จ. ๒๐)

คดีหมายเลขดำที่ ๑๙๑๔/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๓๐ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

{	ระหว่าง	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ที่ ๑	ผู้ฟ้องคดี
		บริษัท ซีพีเอ็น วิลเลจ จำกัด ที่ ๒	
		บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นผู้ประกอบการและเป็นเจ้าของโครงการเซ็นทรัล วิลเลจ ลักชัวรี่ เอพาร์ทเมนต์ ตั้งอยู่บนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๔๘๘๗๑ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๔๘๘๗๓ ตำบลบางโจลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งตั้งอยู่ติดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๗๐ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับอนุญาตให้ทำทางเชื่อมในเขตทางหลวงได้เป็นการชั่วคราวจากผู้อำนวยการทางหลวงแผ่นดินแล้ว ตามหนังสือที่ คค ๐๖๐๗๘/ส.๓/๑๖๒๑ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๒ จึงดำเนินการก่อสร้างทางเพื่อใช้ในการเข้า-ออกโครงการเซ็นทรัล วิลเลจฯ ตามที่ได้รับอนุญาต แต่เมื่อวันที่

/๒๒ สิงหาคม...

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการตั้งเต็นท์ชั่วคราวทางเข้าออกโครงการเซ็นทรัล วิลเลจ และไม่อนุญาตให้ผู้ใดใช้ทางดังกล่าวผ่านเข้าโครงการเซ็นทรัล วิลเลจ โดยอ้างว่า พื้นที่ดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุที่อยู่ในการดูแลของผู้ถูกฟ้องคดี การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี จึงเป็นการขัดขวางมิให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเข้าดำเนินการก่อสร้าง ทั้งยังเป็นเหตุให้ผู้เช่าพื้นที่ ภายในโครงการเซ็นทรัล วิลเลจ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ซึ่งมีจำนวนมากกว่า ๑๒๐ ราย ไม่อาจเข้าดำเนินการภายในพื้นที่เช่าได้ตามปกติ อันเป็นการรบกวนการดำเนินงานของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๗๐ ไม่ใช่ที่ราชพัสดุ จึงมิได้อยู่ในความดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีแต่ประการใด ดังจะเห็นได้จากการขึ้นทะเบียน ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๗๐ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ และผู้ถูกฟ้องคดีก็ทราบ ถึงสถานะของทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๗๐ ว่าไม่อยู่ภายใต้การดูแลของผู้ถูกฟ้องคดี โดยปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ทอท. ๑๕๓๑๕/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ยื่นขออนุญาตสร้างท่อร้อยสายไฟฟ้าใต้ดินและบ่อพักต่อกรมทางหลวง ซึ่งกรมทางหลวง มีหนังสือ ที่ คค ๐๖๑๔๓/๑๕๑/๔๐๓๙ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดี สร้างท่อร้อยสายไฟฟ้าใต้ดินและบ่อพักในเขตทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๗๐ ตอนทางเข้า ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิด้านถนนบางนา-บางบัว ระหว่าง กม.ที่ ๐+๐๐๐ - กม.๒+๒๗๔.๐๐ ด้านขวาทาง การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองดำเนินการใด ๆ บนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๗๐ ทั้งที่ทางหลวงดังกล่าวเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ประเภททรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ตามมาตรา ๑๓๐๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับอนุญาตให้ทำทางเชื่อมในเขตทางหลวงจาก ผู้อำนวยการทางหลวงแผ่นดินแล้ว จึงมีลักษณะเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม กลับแก้ง และจงใจทำให้เกิดความเสียหายแก่ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นอย่างมาก เนื่องจากโครงการเซ็นทรัล วิลเลจ มีกำหนดเปิดให้บริการและ จัดงานเปิดตัวในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ หากไม่สามารถดำเนินการขออนุญาตเพื่อทำ ทางเชื่อมเข้า - ออกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๗๐ ซึ่งเป็นสิทธิที่โครงการเซ็นทรัล วิลเลจ พึ่งมีตามกฎหมาย ย่อมทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเดือดร้อนเสียหายไม่สามารถประกอบธุรกิจ ได้ตามปกติ และกระทบต่อผู้ประกอบการต่างชาติรายใหญ่อันจำนวนมากซึ่งเป็นผู้สัญญา ในการลงทุนในโครงการเซ็นทรัล วิลเลจ และอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การลงทุน ของประเทศ

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ห้ามผู้ถูกฟ้องคดีกระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมายและยุติการกระทำการ ละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดียุติการดำเนินการใด ๆ บนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๗๐ ตำบลบางไฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ บริเวณทางเข้า-ออก หน้าโครงการ เซ็นทรัล วิลเลจฯ อันเป็นการขัดขวาง รบกวน หรือก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการดำเนินการ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และต่อการดำเนินการของหน่วยงานสาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้อง กับโครงการเซ็นทรัล วิลเลจฯ

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าเสียหายจำนวน ๑๕๐,๐๙๑,๘๗๙.๔๕ บาท รวมทั้งดอกเบี้ยของต้นเงินดังกล่าว ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนถึงวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๒ และลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๒ ขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองอย่างใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีรื้อถอนสิ่งกีดขวางใด ๆ ออกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๗๐ บริเวณทางเข้า-ออก หน้าโครงการเซ็นทรัล วิลเลจฯ และยุติการดำเนินการใด ๆ อันเป็นการขัดขวาง รบกวน หรือก่อให้เกิดอุปสรรค ต่อการดำเนินการของหน่วยงานสาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้องกับโครงการเซ็นทรัล วิลเลจฯ รวมทั้งห้ามผู้ถูกฟ้องคดีรบกวนการใช้ประโยชน์ใด ๆ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองในบริเวณดังกล่าว

ผู้ถูกฟ้องคดีคัดค้านคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวมีสาระสำคัญสรุปได้ว่า หากผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้เชื่อมต่อทางเข้า-ออกโครงการเซ็นทรัล วิลเลจ ลักซอรี เอท์ เล็ต กับทางหลวง หมายเลข ๓๗๐ แล้วจะส่งผลให้ปริมาณการจราจรในบริเวณดังกล่าวมีความหนาแน่นขึ้น อย่างมากทันที เนื่องจากจะมีปริมาณรถที่เพิ่มขึ้นทั้งจากลูกค้า (ประมาณ ๑๗,๐๐๐ คนต่อวัน) และผู้ประกอบการ และจะก่อให้เกิดสภาพการจราจรติดขัดโดยเฉพาะทางแยก และจุดกลับรถ สำหรับรถที่จะเข้า-ออกพื้นที่โครงการ และมีโอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุมากขึ้น ปัญหาการจราจร ดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อมาตรฐานการให้บริการของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เป็นอุปสรรค ต่อทั้งผู้โดยสาร ผู้ใช้บริการ ผู้ประกอบการ รวมทั้งสายการบิน และลูกเรือที่จำเป็นจะต้อง เดินทางเข้าสู่ท่าอากาศยานให้ได้ตามเวลาที่กำหนด หากเป็นเช่นนี้แล้วสายการบินต่าง ๆ ตลอดจนผู้โดยสารและนักท่องเที่ยวก็จะสูญเสียความเชื่อมั่นอันจะเป็นผลให้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

/สูญเสีย...

สูญเสียศักยภาพและโอกาสในการแข่งขันกับท่าอากาศยานอื่นในภูมิภาค และโอกาสที่จะเป็น ศูนย์กลางการบินของภูมิภาคซึ่งเป็นนโยบายทางเศรษฐกิจที่ทุกรัฐบาลให้ความสำคัญ อันเป็นความเสียหายที่ไม่อาจประเมินมูลค่าได้ ประกอบกับการก่อสร้างของโครงการ เซ็นทรัล วิลเลจฯ ใกล้เคียงกับทางขึ้นลงท่าอากาศยาน จะมีผลกระทบต่อความปลอดภัย ของอากาศยาน ซึ่งในกรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสอบถามไปยังสำนักงาน การบินพลเรือนแห่งประเทศไทย (กพท.) ในฐานะหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ในการกำกับดูแลกิจการการบินพลเรือน ตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ ฉบับที่ ๑๔ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๕/๗ มาตรา ๑๕/๘ และมาตรา ๑๕/๙ ที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตาม ข้อกำหนดอนุสัญญาและภาคผนวกขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศและในฐานะ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการอนุญาตก่อสร้างอาคารสิ่งปลูกสร้างภายในเขตปลอดภัย ในการเดินอากาศ ตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๘/๒ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และมีผลกระทบต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ระยะที่ ๒ ปิงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๐ ซึ่งอยู่ในแผนแม่บทการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยมีการเพิ่มอาคารเทียบเครื่องบินรองหลังที่ ๑ ระบบขนส่งผู้โดยสารอัตโนมัติระบบสาธารณูปโภค และลานจอดอากาศยาน โดยมีเป้าหมายเปิดใช้ภายใน พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งปัจจุบันโครงการ พัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ระยะที่ ๒ ล่าช้ากว่าแผนเป็นระยะเวลา ๖ เดือน กระทบต่อ การพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิทางด้านทิศใต้ ซึ่งตามแผนแม่บทท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ระยะที่ ๔ และระยะที่ ๕ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิจะมีขีดความสามารถรองรับปริมาณ เที่ยวบินได้ ๑๒๐ เที่ยวบินต่อชั่วโมง และรองรับปริมาณผู้โดยสารได้ ๑๕๐ ล้านคนต่อปี โดยสาธารณูปโภคและระบบคมนาคมสำหรับการพัฒนาทางด้านทิศใต้ที่สำคัญทั้งหมด จะเข้าสู่ท่าอากาศยานโดยใช้โหล่ทางตลอดแนวเขตทางทั้งสองข้าง ซึ่งเป็นพื้นที่ภายใต้ การดูแลของผู้ถูกฟ้องคดี และสำรองไว้เพื่อการพัฒนาท่าอากาศยานตั้งแต่ต้น โดยแนวที่ดิน ดังกล่าวถูกกำหนดไว้เพื่อที่ใช้ในการพัฒนาวางระบบสนามบินอย่างต่อเนื่อง ต้องปลอดภัย ไร้การรบกวนใด ๆ ที่อาจจะทำให้เกิดความเสี่ยงที่จะกระทบต่อระบบสาธารณูปโภคและ ระบบคมนาคมดังกล่าว ซึ่งจะกระทบต่อเนื่องกับระบบสนามบิน โดยเฉพาะงานวางระบบ สายส่งไฟฟ้าและระบบสื่อสาร ซึ่งจะมีการดำเนินการก่อสร้างทั้งเหนือดินและใต้ดินรวมทั้ง งานบ่อพักทั้งสองข้างทางเพื่อให้มั่นใจว่า ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิจะสามารถเปิดให้บริการ ได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมียุติธรรม ปราศจากอุปสรรคในการ

/ช่อมบำรุง...

ซ่อมบำรุงและดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพใช้งานระบบสาธารณูปโภคได้ตลอดเวลา จึงไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ดังกล่าวให้ผู้ใดเข้ามาใช้ประโยชน์ได้ เช่นเดียวกับระบบถนน ทางเข้า-ออก และระบบรดไฟฟ้าเชื่อมต่อเข้าสู่สนามบิน ซึ่งจะต้องใช้พื้นที่ทั้งบริเวณตรงกลาง และไหล่ทางของแนวเขตทางตั้งแต่ถนนเทพรัตน สำหรับงานก่อสร้างค่อม และเสาโครงสร้าง ของทางยกระดับและรถไฟฟ้าเพื่อเป็นทางคมนาคมหลักเข้าสู่อาคารผู้โดยสารทางด้านทิศใต้ ดังนั้น แนวเขตทางดังกล่าวรวมถึงไหล่ทางด้วยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนา ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ซึ่งการอนุญาตให้เชื่อมทางผ่านที่ดินดังกล่าวเป็นการเชื่อมต่อเอกชนในการทำธุรกิจ ขัดต่อวัตถุประสงค์ที่มีที่ดินไว้ในการเข้าสู่สนามบิน และส่งผลต่อการ พัฒนาสนามบิน การให้บริการสาธารณชน เป็นอย่างมาก

ศาลได้สวนคู่กรณีทั้งสองฝ่าย และผู้แทนกรมทางหลวงในฐานะพยาน เพื่อประกอบการพิจารณาคำร้องขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองอย่างใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ให้ถ้อยคำ่าว่า จุดที่พิพาทเป็นถนนทางเข้าออกอาคารห้างสรรพสินค้าของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ถูกฟ้องคดีได้นำเดินท์และรั้วเหล็กมาตั้งและมีการติดกลองวงจรถึง มีการกันรั้ว แต่บุคคลทั่วไป สามารถเดินผ่านไปมาได้ โดยผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า บริเวณที่พิพาทเป็นที่ราชพัสดุในความดูแล ของผู้ถูกฟ้องคดี ถ้ามีการเข้าออกทางนี้จะถือว่าเป็นการบุกรุก ก่อนดำเนินการก่อสร้าง ห้างสรรพสินค้าผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้สอบถามไปยังสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยแล้ว และได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างได้ จึงได้ขออนุญาตก่อสร้างกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างได้ด้วยเช่นกัน โดยอาคารของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่เข้าข่าย ที่จะต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่าที่ดินบริเวณพิพาท เป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินที่พลเมืองใช้ร่วมกันซึ่งอยู่ในความดูแลของกรมทางหลวง แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะอ้างว่าเป็นที่ราชพัสดุ แต่ก็ไม่ควรปิดกั้นทางและควรใช้สิทธิทางศาลแทน ทั้งนี้ แนวเขตที่ดินตามโฉนดที่ดินของผู้ฟ้องคดีทั้งสองติดกับทางหลวงที่พิพาท ปัจจุบัน นอกจากจะมีปัญหาในการเข้าออกแล้ว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยังมีปัญหาโดยการประสานครหลวง (สำนักงานประชาสัมพันธ์สาขาสุวรรณภูมิ) ไม่สามารถติดต่อประสานเข้ามาได้ ทำให้ต้องมีการซื้อน้ำ เพื่อมาใช้ในการอุปโภคบริโภคและในการก่อสร้างห้างสรรพสินค้าของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง รวมถึงมีปัญหาจากขยะที่สะสม เนื่องจากไม่สามารถขนย้ายออกนอกพื้นที่ได้ และร้านค้า

/ที่เข้าพื้นที่...

ที่เช่าพื้นที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับผลกระทบจากการปิดกั้นทางเข้าออกของผู้ถูกฟ้องคดีด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีให้ถ้อยคำสรุปว่า ที่พิพาทเป็นที่ราชพัสดุซึ่งได้มาจากการเวนคืนและการจัดซื้อเพื่อประโยชน์ของกรมการบินพาณิชย์ และกรมการบินพาณิชย์ส่งมอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อใช้ประโยชน์ในกิจการสนามบินสุวรรณภูมิ ก่อนหน้านั้นบริษัทท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ (ปัจจุบันได้ยุบไปแล้ว) ได้ส่งมอบที่ดินบริเวณดังกล่าวให้กรมขนส่งทางอากาศ เพื่อส่งมอบให้แขวงทางหลวงสมุทรปราการเพื่อเข้าดูแลบำรุงรักษาและผู้ถูกฟ้องคดีมีแผนพัฒนาระยะยาวของสนามบินสุวรรณภูมิในการใช้พื้นที่ดังกล่าวเพื่อการวางระบบสาธารณูปโภค ก่อนหน้านี้มีการประชุมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งรวมถึงกรมทางหลวงและได้ข้อยุติว่าที่ดินในเขตทางทั้งหมดเป็นที่ราชพัสดุที่มอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีปิดกั้นบริเวณที่พิพาทเป็นการใช้อำนาจในการดูแลรักษาที่ราชพัสดุ ตามข้อ ๗ ของระเบียบกระทรวงการคลังและกรมการบินพาณิชย์ ว่าด้วยการให้การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย (ทอท.) ใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุที่อยู่ในความปกครองดูแลและใช้ประโยชน์ของกรมการบินพาณิชย์อันเกี่ยวกับสนามบินสุวรรณภูมิ พ.ศ. ๒๕๔๕ และข้อ ๕ ประกอบกับข้อ ๑๐ ของข้อตกลงระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับกรมการบินพาณิชย์ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ บริเวณที่ดินพิพาทเป็นระบบทางเข้าสู่สนามบิน เพื่อความสะดวกแก่ผู้โดยสาร ซึ่งหากอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำทางเชื่อมจะส่งผลกระทบต่อการใช้งานตามแผนพัฒนาของสนามบิน ซึ่งปัจจุบันอยู่ในระยะที่ ๒ มีการวางระบบสายส่งไฟฟ้าทั้งใต้พื้นดินและเหนือพื้นดินตลอดสองข้างถนน กำหนดเสร็จเดือนเมษายน ๒๕๖๓ ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ทักท้วงการก่อสร้างอาคารดังกล่าวนี้ เนื่องจากก่อนหน้านี้นี้ยังไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับสถานะของที่ดินแปลงพิพาท ผู้ถูกฟ้องคดีเพิ่งได้ข้อยุติว่าที่ดินดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุและอยู่ในความดูแลของผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๒ ตลอดจนการก่อสร้างอาคารของเอกชนนอกพื้นที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจก้าวล่วงสั่งการใด ๆ ได้ แต่เมื่อทราบถึงความชัดเจนว่าที่พิพาทเป็นที่ราชพัสดุและเห็นว่าการทำทางเชื่อมส่งผลกระทบต่อแผนพัฒนาฯ และความปลอดภัยในการบินที่อยู่ในความดูแลของผู้ถูกฟ้องคดี จึงได้ดำเนินการตามที่ปรากฏในคำฟ้อง นอกจากนี้ข้อพิจารณาเกี่ยวกับผลกระทบต่อแผนพัฒนาสนามบินแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดียังเห็นว่า การเปิดบริการศูนย์การค้าของผู้ฟ้องคดีทั้งสองยังมีผลกระทบต่อความปลอดภัยด้านการบินหลายประการ

/ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดี...

ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งไปยังสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยแล้ว แต่ไม่ได้รับคำตอบ โดยที่ผ่านมามีการตรวจสอบเพียงความสูงของอาคารที่ก่อสร้างเท่านั้น ตลอดจนการส่งมอบที่พิพาทให้กรมทางหลวงไม่ถูกต้องมาแต่แรกแล้ว และปัจจุบันอยู่ในระหว่างการแก้ไขให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ผู้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมทางหลวงให้ถ้อยคำไว้ว่า บริเวณพิพาทในคดีนี้เป็นพื้นที่ส่วนที่เป็นเขตทางของทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๗๐ ซึ่งกรมทางหลวงได้ดำเนินการก่อสร้าง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อใช้เป็นเส้นทางเข้าออกสนามบินสุวรรณภูมิ โดยกรมขนส่งทางอากาศได้ส่งมอบพื้นที่ให้กรมทางหลวงดูแลเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งพื้นที่ที่ได้รับมอบจากกรมขนส่งทางอากาศ ยังไม่มีการขีดเส้นแบ่งโดยชัดเจนว่าส่วนใดเป็นของกรมทางหลวงหรืออยู่ในความดูแลของผู้ถูกฟ้องคดี แต่ในทางปฏิบัติกรมทางหลวงดูแลทั้งสายไม่ใช้แค่พื้นผิวถนนตลอดสาย ๒.๗ กิโลเมตร กรณีการขอเชื่อมทางที่พิพาทในคดีนี้ กรมทางหลวงได้อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองทำทางเชื่อมโดยมีเงื่อนไขตามเอกสารที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้นำส่ง และนอกจากผู้ฟ้องคดีทั้งสองแล้ว มีการอนุญาตรายอื่นประมาณ ๓๐ กว่าราย กรมทางหลวงมีความเห็นว่า ที่ดินดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุแต่ยังไม่แน่ชัดว่าจะให้กรมทางหลวงเป็นผู้ใช้ประโยชน์ต่อไปหรือไม่ เพราะหากที่ดินดังกล่าวได้มาโดยการเวนคืนก็จะต้องใช้ตามวัตถุประสงค์ของการเวนคืน โดยปัจจุบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างการตรวจสอบเอกสารว่า ที่ดินดังกล่าวได้มาโดยการเวนคืนหรือจัดซื้อ

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำร้องคัดค้านนายตรีทศ นิโคธราชกูร ตุลาการเจ้าของสำนวนในชั้นใต้สวน ระบุว่า ขอคัดค้านตุลาการเนื่องจากตุลาการผู้พิจารณาเคยเป็นผู้ร่วมงานกับผู้รับมอบอำนาจของผู้ฟ้องคดีทั้งสองมาก่อน อธิบดีศาลปกครองกลางจึงได้แต่งตั้งตุลาการศาลปกครองกลาง องค์คณะที่ ๓ เป็นองค์คณะเพื่อเป็นผู้ชี้ขาดคำคัดค้านตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่งแห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยองค์คณะ การจ่ายสำนวน การโอนคดี การปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการในคดีปกครอง การคัดค้านตุลาการศาลปกครอง การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคดีปกครอง และการมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทน พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งองค์คณะผู้ชี้ขาดคำคัดค้านได้ตรวจพิจารณาคำร้องคัดค้านตุลาการของผู้ถูกฟ้องคดี ประกอบกับบันทึกคำชี้แจงของตุลาการที่ถูกคัดค้านแล้วเห็นว่า การที่นายตรีทศ นิโคธราชกูร ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง องค์คณะพิจารณาพิพากษาที่ ๗ ซึ่งเป็นตุลาการเจ้าของสำนวนคดีนี้ เคยรับราชการที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง

/เดี๋ยวกัน...

เดียวกันกับนายวันไชย เยี่ยมสมณะ ผู้รับมอบอำนาจดำเนินคดีจากผู้ฟ้องคดีทั้งสองมาก่อน มิใช่เหตุอันมีสภาพร้ายแรงซึ่งอาจทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีนี้เสียความยุติธรรม ตามมาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยองค์คณะ การจ่ายสำนวน การโอนคดี การปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการในคดีปกครอง การคัดค้านตุลาการศาลปกครอง การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคดีปกครอง และการมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทน พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงไม่มีเหตุที่ตุลาการศาลปกครองกลาง องค์คณะพิจารณาพิพากษาที่ ๓ ซึ่งเป็นองค์คณะชี้ขาดคำคัดค้าน จะมีคำสั่งยอมรับคำคัดค้านตุลาการศาลปกครองของผู้ถูกฟ้องคดี จึงมีคำสั่งยกคำคัดค้านตุลาการศาลปกครองของผู้ถูกฟ้องคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาคำฟ้อง คำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราว คำคัดค้านคำขอวิธีการชั่วคราว บันทึกถ้อยคำในชั้นไต่สวนของพยานและคู่กรณี พยานหลักฐานต่าง ๆ ในสำนวนคดี รวมทั้งได้พิจารณาบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว

กรณีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในชั้นนี้ว่า มีเหตุอันสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ตามคำร้องของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๒ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลปกครองเห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ไม่ว่าจะมีความร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่งไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด วรรคสอง บัญญัติว่า การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐและปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐ ประกอบด้วย ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๗๕ กำหนดว่า นอกจากกรณีที่กล่าวในข้อ ๖๔ ในเวลาใด ๆ ก่อนศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดี ผู้ฟ้องคดีอาจยื่นคำขอให้ศาลมีคำสั่ง

/กำหนด...

กำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองอย่างใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา หรือคุ้มครองเอาเจียนคำขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดวิธีการเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ขอ ในระหว่างการพิจารณาหรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษาได้ ข้อ ๗๖/๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีที่คำขอตามข้อ ๗๕ โดยผู้ยื่นคำขอได้ยื่นคำร้องรวมมาด้วยเพื่อให้ศาลพิจารณาคำขอและมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอโดยเร่งด่วนและศาลมิได้มีคำสั่งยกคำร้องให้พิจารณาคำขอ และมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอโดยเร่งด่วน ให้ศาลพิจารณาคำขอเป็นการด่วน ถ้าเป็นที่พอใจ จากคำขอและพยานหลักฐานประกอบคำขอ หรือจากคำแถลงของผู้ขอหรือจาก พยานหลักฐานที่ผู้ขอนำมาสืบหรือที่ศาลแสวงหามาเอง ว่าคำขอนั้นเป็นคำขอที่ต้องมี คำสั่งโดยเร่งด่วน และมีข้อเท็จจริงเพียงพอที่ศาลจะมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอได้แล้ว ให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองอย่างใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราว ก่อนการพิพากษา หรือวิธีการเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ขอในระหว่างพิจารณาหรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษา หรือยกคำขอ ตามแต่จะเห็นสมควร โดยไม่ต้องมีคำแถลงการณ์ ของตุลาการผู้แถลงคดีก็ได้ คำสั่งศาลที่ยกคำขอตามข้อ ๗๕ ให้เป็นที่สุด ข้อ ๗๗ กำหนดว่า ให้นำความในลักษณะ ๑ ของภาค ๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ กับหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคำขอ เจื่อนไขในการออกคำสั่งของศาลและผลของคำสั่ง กำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองอย่างใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา หรือวิธีการเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ขอในระหว่างการพิจารณาหรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษาโดยอนุโลม เท่าที่สภาพของเรื่องจะเปิดช่องให้กระทำได้ และโดยไม่ขัด ต่อระเบียบนี้และหลักกฎหมายทั่วไปว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง และประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในคดีอื่น ๆ นอกจากคดีโมเสราเร โจทก์ชอบที่จะยื่นต่อศาลพร้อมกับคำฟ้องหรือในเวลาใด ๆ ก่อนพิพากษาซึ่งคำขอฝ่ายเดียว ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งภายในบังคับแห่งเงื่อนไขซึ่งจะกล่าวต่อไป เพื่อจัดให้มีวิธีคุ้มครองใด ๆ ดังต่อไปนี้ (๑)... (๒) ให้ศาลมีคำสั่งห้ามชั่วคราวมิให้จำเลยกระทำซ้ำหรือกระทำต่อไป ซึ่งการละเมิดหรือการผิดสัญญาหรือการกระทำที่ถูกฟ้องร้อง หรือมีคำสั่งอื่นใดในอันที่จะ บรรเทาความเดือดร้อนเสียหายที่โจทก์อาจได้รับต่อไปเนื่องจากการกระทำของจำเลย หรือมีคำสั่งห้ามชั่วคราวมิให้จำเลยโอน ขาย ยักย้าย หรือจำหน่าย ซึ่งทรัพย์สินที่พิพาท หรือทรัพย์สินของจำเลย หรือมีคำสั่งให้หยุดหรือป้องกันการเปลืองไปเปล่าหรือการบุบสลาย ซึ่งทรัพย์สินดังกล่าว ทั้งนี้ จนกว่าคดีจะถึงที่สุดหรือศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ... และมาตรา ๒๕๕

แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน บัญญัติว่า ในการพิจารณาอนุญาตตามคำขอที่ยื่นไว้ตามมาตรา ๒๕๔ ต้องให้เป็นที่พอใจของศาลว่าคำฟ้องมีมูลและมีเหตุเพียงพอที่จะนำวิธีคุ้มครองตามที่ขอนั้นมาใช้ได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (๑)... (๒) ในกรณีที่ยื่นคำขอให้ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๒๕๔ (๒) ต้องให้เป็นที่พอใจของศาลว่า (ก) จำเลยตั้งใจจะกระทำซ้ำหรือกระทำต่อไปซึ่งการละเมิด การผิดสัญญา หรือการกระทำที่ถูกร้อง (ข) โจทก์จะได้รับความเดือดร้อนเสียหายต่อไปเนื่องจากการกระทำของจำเลย... ดังนั้น การกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาจึงมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา คือ คำฟ้องมีมูลและมีเหตุเพียงพอที่จะนำมาตราการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษามาตามที่ขอนั้นมาใช้ได้ โดยผู้ฟ้องคดีต้องแสดงให้เห็นเป็นที่พอใจของศาลว่า ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งใจจะกระทำซ้ำหรือกระทำต่อไปซึ่งการละเมิด การผิดสัญญา หรือการกระทำที่ถูกร้อง หรือผู้ฟ้องคดีจะได้รับความเดือดร้อนเสียหายต่อไปเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี โดยต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ และปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐประกอบด้วย

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ดำเนินการก่อสร้างโครงการเซ็นทรัล วิลเลจ ลักซูรี่ เอาร์ท์ เล็ด บนที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๔๘๗๑ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๔๘๗๓ ตำบลบางโจลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งตั้งอยู่ติดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๗๐ โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับอนุญาตให้ทำทางเชื่อมในเขตทางหลวงได้เป็นการชั่วคราว เพื่อทำทางเข้าออกและใช้สาธารณูปโภคพื้นฐานเพื่อประกอบกิจการโครงการเซ็นทรัล วิลเลจ ลักซูรี่ เอาร์ท์ เล็ด แล้ว ตามหนังสือที่ กก ๐๖๐๗๘/ส.๓/๑๖๒๑ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการตั้งเดินที่ขวางทางเข้าออกโครงการเซ็นทรัล วิลเลจฯ และไม่อนุญาตให้ผู้ใดใช้ทางดังกล่าวผ่านเข้าโครงการเซ็นทรัล วิลเลจฯ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะอ้างว่า พื้นที่ดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุที่อยู่ในการดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีตามข้อ ๗ ของระเบียบกระทรวงการคลังและกรมการbinพาณิชย์ ว่าด้วยการให้การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย (ทอท.) ใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุที่อยู่ในความปกครองดูแลและใช้ประโยชน์ของกรมการbinพาณิชย์อันเกี่ยวกับสนามbinสุวรรณภูมิ พ.ศ. ๒๕๔๕ และข้อ ๕ ประกอบกับข้อ ๑๐ ของข้อตกลงระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับกรมการbinพาณิชย์ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ ก็ตาม แต่เรื่องสถานะ

/ความเป็น...

ความเป็นที่ราชพัสดุของที่ดินบริเวณพิพาทยังเป็นที่โต้แย้งกันอยู่ แม้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจะยื่นสำเนาหนังสือกรมธนารักษ์ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๓๐๕/๑๕๐๓๙ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ ระบุว่า กรมธนารักษ์ได้ตรวจสอบข้อมูลที่ดินราชพัสดุบริเวณดังกล่าวในเบื้องต้นแล้วปรากฏว่า กรมท่าอากาศยาน (กรมการบินพลเรือน เดิม) ได้จัดซื้อจากรัฐด้วยเงินงบประมาณ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๑ - ๒๕๑๓ เพื่อใช้ในราชการของกรมท่าอากาศยาน ซึ่งอยู่ในความครอบครองของกรมท่าอากาศยาน และได้ขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุไว้จำนวน ๒๖ ทะเบียน รวมเนื้อที่ประมาณ ๑๘๕ - ๑๓ - ๒๖ ไร่ ปัจจุบันใช้ประโยชน์เป็นทางเข้า - ออก ของสนามบินสุวรรณภูมิด้านทิศใต้เชื่อมต่อกับทางพิเศษบูรพาวิถี ดังนั้น กรมท่าอากาศยานในฐานะผู้ครอบครองใช้ประโยชน์ที่ราชพัสดุ และ ทอท. ซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดูแลใช้ประโยชน์แทน ทั้งสองหน่วยงานจึงมีหน้าที่ในการปกครอง ดูแล และบำรุงรักษาแนวเขตที่ราชพัสดุร่วมกัน และกรณีที่มีการรุกล้ำที่ราชพัสดุหรือมีการกระทำที่ผิดกฎหมายจะต้องพิจารณาดำเนินการกับผู้กระทำความผิดให้เป็นไปตามกรอบอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ก็ตาม แต่ตามความเป็นจริงที่ปรากฏ บริเวณดังกล่าวเป็นเขตทางซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๗๐ ซึ่งอยู่ในความดูแลของกรมทางหลวง และผู้ถูกฟ้องคดีเองก็เคยมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ขออนุญาตกรมทางหลวงเพื่อก่อสร้างท่อร้อยสายไฟฟ้าใต้ดินและบ่อพัก และเมื่อพิจารณาข้อกำหนดและข้อตกลงดังกล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเพียงหน่วยงานที่ได้รับสิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุที่อยู่ในความครอบครองและควบคุมดูแลของกรมการบินพาณิชย์ และมีหน้าที่ดูแลและระวังรักษาแนวเขตที่ราชพัสดุที่ได้รับมอบมิให้บุคคลใดมารบกวนการครอบครองหรือใช้สิทธิครอบครองโดยปรักษ์เท่านั้น มิได้มีอำนาจอื่นเกี่ยวกับที่ราชพัสดุดังกล่าว อีกทั้งการที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับอนุญาตให้ทำทางเชื่อมและใช้ทางเชื่อมดังกล่าวเป็นทางเข้าออกและการใช้สาธารณูปโภคพื้นฐาน ก็มีได้มีลักษณะเป็นการรบกวนการครอบครองหรือใช้สิทธิครอบครองโดยปรักษ์ในที่ดินพิพาทแต่อย่างใด ดังนั้น จึงถือว่าคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีมูล และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีให้ถ้อยคำยืนยันว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจที่จะกระทำการตามฟ้อง แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะกระทำซ้ำหรือกระทำการดังกล่าวต่อไป และปรากฏข้อเท็จจริงด้วยว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวมีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติ อันเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจะได้รับความเดือดร้อนเสียหายต่อไปเนื่องจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีด้วย และแม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะอ้างว่า หากให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

/ใช้ทางเชื่อม...

ใช้ทางเชื่อมดังกล่าว จะทำให้ส่งผลกระทบต่อโครงการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
ระยะที่ ๒ มีความเสียหายทั้งด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจของประเทศ และความเสียหาย
ด้านการให้บริการสาธารณะ ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการให้บริการของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
แต่ศาลเห็นว่า ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวเป็นเพียงการคาดการณ์เท่านั้น และเห็นได้ว่า ในขณะที่
การให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองใช้ที่ดินบริเวณพิพาทเป็นทางเข้าออกและใช้สาธารณูปโภคพื้นฐาน
เพื่อประกอบกิจการโครงการเซ็นทรัล วิลเลจ ลักซูรี เอาร์ท์ลีต มิได้ก่อให้เกิดความเสียหาย
ตามที่ถูกฟ้องคดีอ้างแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ศาลจะมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการ
คุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่เป็นการเสียหาย
หรือเป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานของผู้ถูกฟ้องคดี

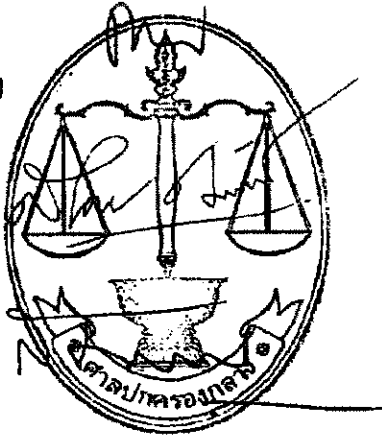
จึงมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีรื้อถอนสิ่งกีดขวางใด ๆ ออกจากเขตทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๓๗๐ บริเวณทางเข้า-ออก หน้าโครงการเซ็นทรัล วิลเลจ ลักซูรี เอาร์ท์ลีต
และยุติการดำเนินการใด ๆ อันเป็นการขัดขวาง รบกวน หรือก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการใช้
ประโยชน์ใด ๆ ของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และการดำเนินการของหน่วยงานสาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้อง
กับโครงการดังกล่าว ทั้งนี้ จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น

นายตรีทศ นิโครธางกูร
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายสังจา เขม้นงาน
ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายสมภพ ศรีเพ็ญ
ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

Handwritten signature and official stamp of the presiding judge.